

витрат під час здійснення розрахунку та структури результатів розрахунку;

- інформування керівників медичних підрозділів та медичний персонал-виконавців про проведення збору інформації про послуги/процедури медичного закладу, включаючи збір інформації про робочі процеси підрозділу;

- інформування керівників та виконавців загальних (немедичних) підрозділів про проведення процедури розрахунку собівартості послуг;

- розуміння виконавцем розрахунку (економістом) специфіки та робочих процесів конкретного медичного закладу.

Список літератури:

1. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства з питань діяльності закладів охорони здоров'я» від 06.04.2017 р. № 2002-VIII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2002-19>

2. Методика розрахунку вартості послуги з медичного обслуговування від 27.12.2017 р. № 1075. Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1075-2017-%D0%BF>

3. Калькуляція медичних послуг як інструмент для прийняття управлінських рішень. URL: <https://www.medsprava.com.ua/article/944-kalkulyatsya-medichnih-poslug-yak-provoditi>

ЯКОВЕНКО С.А., викл. вищої категорії, Лозівська філія Харківський державний автомобільно-дорожній коледж

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку економіки України необхідною умовою ефективної підприємницької діяльності є впровадження реформ бухгалтерського обліку відповідно до потреб споживачів.

Бухгалтерський облік охоплює всю сукупність господарської та фінансової діяльності підприємств; здійснює контроль за виробництвом і розподілом матеріальних благ, рухом і збереженням майна підприємства; відображає весь процес виробництва і надає можливість простежити за змінами, що відбуваються.

Стан організації бухгалтерського обліку в Україні, що склався на сьогоднішній день, не можна вважати досконалим, оскільки він потребує значної модернізації. Основними проблемами організації бухгалтерського обліку є:

- галузева специфіка обліку та звітності:

Існують ґрунтовні відмінності у застосуванні вимог

національних стандартів підприємствами різних галузей. І хоча держава в особі Міністерства фінансів встановлює певні вимоги і стандарти фінансової звітності, контроль за виконанням цих вимог знаходиться на неприйнятно низькому рівні.

- недосконалість законодавчого регулювання:

Вагомим є питання визначення переваг ведення бухгалтерського обліку за національними чи міжнародними стандартами. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» визначає перелік суб'єктів господарювання, які за тим чи іншим критерієм повинні вести бухгалтерський облік за МСФЗ, але це стосується переважної меншості підприємств. [1, с. 89-92].

- професійна підготовка бухгалтерських кадрів.

В Україні необхідно створити систему постійного підвищення бухгалтерських кадрів, яка б відповідала міжнародним вимогам, а саме стандартам освіти Міжнародної федерації бухгалтерів. Мета такої системи – кваліфікаційний рівень нашого професійного бухгалтера як загальноприйнятий у міжнародній практиці має відповідати європейському рівню. [2, с. 59-60]

Передумовою подальшого розвитку бухгалтерського обліку в Україні є:

- диференціація вимог до фінансової звітності. Так, суб'єкти господарської діяльності повинні використовувати єдині принципи оцінки та розкриття інформації, але обсяг інформації визначається винятково потребами користувачів;

- перегляд теоретичних основ бухгалтерського обліку з урахуванням ускладнення управління, зростання ролі інтелектуального капіталу як ключового чинника конкурентоспроможності, сучасних інформаційних технологій тобто вивчення сучасних теорій, перегляд предмета й методу бухгалтерського обліку; [3, с. 18-19]

- безперервна професійна освіта, сертифікація бухгалтерів, що сприяє зростанню кваліфікації бухгалтерів і престижу професії;

- реуніфікація обліку та звітності, що передбачає відмову від жорстких форм фінансової звітності з обов'язковими кодами рядків, і збереження лише загальної структури фінансових звітів і мінімальних вимог до розкриття інформації тощо;

- формування сучасної парадигми обліку та звітності, метою якої є створення інформаційної інфраструктури,

адекватної вимогам ринкової економіки в інтересах усіх членів суспільства.[3, с. 20-25].

Отже, для зменшення усіх існуючих ризиків, рішення про зміни в бухгалтерському обліку повинні прийматися враховуючи його роль в суспільному житті країни та поточних і перспективних завдань, історичні, соціальні та економічні особливості розвитку України. Сьогодні необхідна інституційна перебудова системи регулювання бухгалтерського обліку та звітності, де держава буде відігравати провідну роль за активної участі професійних громадських бухгалтерських організацій.

Список літератури:

1. *Куслій І.П.* Сучасні проблеми бухгалтерського обліку в Україні / Юність науки – 2016: соціально-економічні та гуманітарні аспекти розвитку суспільства: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів і молодих вчених (м. Чернігів, 18-19 травня 2016 р.); у 7 ч. / Чернігів: Черніг. нац. технол. ун-т, 2016. – Ч.3: – 212 с.;
2. *Кузьмінський Р.* Реформування бухгалтерського обліку // Актуальні проблеми бухгалтерського обліку. - Фінанси України. – 2006. - №8. – с. 59-63;
3. *Моссаковський В.* Концепція побудови бухгалтерського обліку в Україні // Бухгалтерський облік і аудит. – 2007. - №10. – с. 18-25.

ЯКИМЕНКО-ТЕРЕЩЕНКО Н.В., д-р. екон. наук, проф., зав. каф. ЕАтаО, НТУ «ХПІ»

ДЕНИСОВА І.С., студ., НТУ «ХПІ»

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ БАНКУ

Власники та керівництво банків потребують оперативної та достовірної інформації для прийняття управлінських рішень, які спрямовані на підвищення ефективності діяльності. Відповідно зростає роль внутрішнього аудиту, що в Законі України «Про аудиторську діяльність» визначається як діяльність, яка організована всередині банку, щодо всебічного аналізу його діяльності для розробки рекомендацій з усунення недоліків та підвищення конкурентоспроможності банківської установи [1], або, як визначають Долінська О. М., Костирко Р. О., є процесом ідентифікації, оцінки, аналізу та удосконалення систем внутрішнього контролю, ризик-менеджменту, корпоративного управління шляхом розроблення підрозділом внутрішнього аудиту комплексу заходів, спрямованих на оптимізацію бізнес-процесів та забезпечення ефективності діяльності для досягнення